

Halvledarakten 2.0

Klimat- och näringslivsdepartementet

Dokumentbeteckning

COM(2026) 504 final Celexnummer 52026PC0504

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on a framework of measures for strengthening the Union's semiconductor ecosystem, repealing Regulation (EU) 2023/1781 (Chips Act 2.0)

Sammanfattning

Den 3 juni 2026 presenterade kommissionen sitt förslag till förordning om ett ramverk för åtgärder för att stärka EU:s halvledarekosystem och om upphävande av förordningen (EU) 2023/1781. Förordningen är en del av kommissionens så kallade tekniksuveränitetspaket. Förslaget syftar till att stärka EU:s konkurrenskraft, tekniska suveränitet och försörjningstrygghet inom halvledare. Reglerna i den föreslagna förordningen kategoriseras i tre "pelare". I Pelare I, som syftar till att stärka innovation och teknisk förmåga inom EU:s halvledarsektor, vidareutvecklas forsknings- och innovationsinsatser genom initiativet "Chip för Europa 2.0". Nya instrument införs för att

stimulera efterfrågan på EU-baserad halvledarteknik. I Pelare II, som syftar till att stärka EU:s försörjningstrygghet, föreslås bland annat regler som gör det möjligt för kommissionen att erkänna så kallade europeiska initiativ för halvledarteknik och strategiska projekt, för att stimulera investeringar. Förordningen innehåller även förslag för att effektivisera tillståndsprocesser och inför nya verktyg kopplade till offentlig upphandling. I Pelare III, som syftar till att stärka övervakning och krishantering, föreslås bland annat inrättandet av en industriledd plattform som ska fungera som en "digital tvilling" av leveranskedjan.

Regeringen delar kommissionens bedömning att Europas digitala konkurrenskraft och tekniksuveränitet behöver stärkas. Sverige och Europa ska kunna agera självständigt, samtidigt som fördelarna med globala samarbeten tillvaratas utan att fördjupa sårbara beroenden.

Regeringen välkomnar därmed förslaget övergripande ambition om att stärka Europas konkurrenskraft inom halvledarvärdekedjan och minska sårbara beroenden. Högriskberoenden, både existerande och framväxande, behöver motverkas genom att främja förutsättningarna för ett europeiskt teknikledarskap inom strategiska tekniker och sektorer såsom halvledare.

1. Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Den 8 februari 2022 presenterade kommissionen ett förslag om en europeisk halvledarakt (se faktapromemoria 2021/22:FPM67).

Förordningen antogs den

13 september 2023 (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1781 om en ram med åtgärder för att stärka Europas halvledarekosystem och om ändring av förordning (EU) 2021/694).

Förordningens syfte är att motverka bristen på halvledare genom att stärka unionens motståndskraft mot störningar i leveranskedjan och öka europeisk innovations- och produktionskapacitet av halvledare.

I mars 2021 presenterade kommissionen sitt meddelande om den digitala kompassen 2030, som resulterade i kommissionens beslut (EU) 2022/2481 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030. Ett av målen med programmet är att EU ska öka sin produktion av halvledare till 20 procent av den globala produktionen räknat i värde.

Halvledare utgör en nyckelteknik i kommissionens arbete med ekonomisk säkerhet. I kommissionens meddelande om en europeisk strategi för ekonomisk säkerhet (JOIN(2023) 20 final) lyfts halvledare fram som en av de strategiskt viktiga teknikerna för EU:s ekonomiska säkerhet. Halvledare beskrivs både som en

kritisk framtidssektor och som ett område där beroenden och teknickläckage innebär betydande risker. I kommissionens meddelande om ett stärkande av Europeiska unionens ekonomiska säkerhet (JOIN(2025) 977) omnämns revideringen av halvledarförordningen som ett verktyg för att stärka unionens ekonomiska säkerhet.

I europeiska revisionsrättens granskande rapport av EU:s strategi för mikrochipp från februari 2025 (Europeiska revisionsrätten, särskild rapport 12/2025) konstaterar revisionsrätten att 20-procents-målet i meddelandet om den digitala kompassen är orealistiskt. Revisionsrätten pekar på att EU nästan skulle behöva fyrdubbla sin kapacitet och att kommissionens egna prognoser visar en betydligt mer begränsad ökning. Inför revideringen av rättsakten rekommenderar revisionsrätten att EU reviderar målen och tar fram en ny strategi som bygger på realistiska förutsättningar och tydligare styrning.

Den 29 september 2025 skrev samtliga medlemsstater under en deklARATION (*Semicon declaration*) som uppmanar kommissionen att ta fram en reviderad halvledarförordning utifrån tre strategiska mål: välbefinnande, uthållighet och motståndskraft.

Den 3 juni 2026 presenterade kommissionen sitt förslag till förordning om ramverk för åtgärder för att stärka EU:s halvledarekosystem och om upphävande av den tidigare

förordningen (EU) 2023/1781 (halvledarförordningen 2.0).

Förordningen är en del av kommissionens

”tekniksuveränitetspaket”.

1.2 Förslagets innehåll

Förordningen fastställer ett ramverk för att stärka halvledarekosystemet och för att minska och förebygga beroenden.

Förordningens allmänna målsättningar är att säkerställa de förutsättningar som krävs för unionens konkurrenskraft och innovationsförmåga inom halvledarteknik och att stärka krisberedskapen för att säkerställa EU:s försörjningstrygghet.

Initiativet ”Chip för Europa 2.0” (Pelare I)

Förordningen innehåller förslag på initiativet ”Chip för Europa 2.0” (initiativet), som är en fortsättning och utveckling av det tidigare initiativet ”Chip för Europa”. Initiativets allmänna målsättning är att uppnå storskalig teknisk kapacitet inom unionen och stöd till forsknings- och innovationsverksamhet längs EU:s halvledarvärdekedja. Detta ska bidra till att stärka unionens tekniska suveränitet, ekonomiska säkerhet, oumbärlighet och industriella konkurrenskraft genom att möjliggöra industriellt utnyttjande av tekniken som utvecklas inom initiativet.

Initiativet ska bland annat stimulera unionens efterfrågan på halvledare, främja användning av halvledarteknik som har utvecklats eller tillverkats inom unionen, möjliggöra innovation och

utveckling av avancerade halvledartekniker, inklusive fotonik, och bidra till den gröna och digitala omställningen. Initiativet har sex operativa mål som i stort överensstämmer med målen från den gällande halvledarförordningen, däribland att stödja avancerad designkapacitet, stärka existerande och utveckla nya pilotlinor, stödja kompetenscenter samt aktiviteter för att underlätta tillgång till finansiering genom den så kallade chipfonden. Ett nytt mål introduceras med fokus på att stärka avancerad design och industriell utbyggnad av fotonik. Initiativet ska fortsatt implementeras genom det gemensamma företaget för halvledare (eng: *Chips Joint Undertaking*).

Vidare ska initiativet stödja storskaliga, gränsöverskridande satsningar som adresserar tekniska och industriella utmaningar (eng: *grand challenges*). Detta ska ske bland annat genom att främja avancerad forskning och utveckling och strukturera samarbete mellan utvecklare av halvledare och användarindustrin.

I den nya förordningen föreslår kommissionen nya instrument för att stimulera efterfrågan på halvledare som har utvecklats eller tillverkats inom EU genom så kallade "efterfrågeacceleratorer" (eng: *Demand Accelerators*). Vidare föreslås att kommissionen inrättar ett efterfrågeforum (eng: *Demand Forum*) för att underlätta demonstration av halvledartekniker, särskilt teknik som utvecklas inom projekt som utses genom åtgärder i pelare II. Den

industriella alliansen för halvledare föreslås genomföra båda efterfrågeinstrumenten.

I den nya förordningen föreslår kommissionen även att det gemensamma företaget för halvledare ska kunna vidta åtgärder för att underlätta innovationsupphandling, som kan bidra till utveckling och användning av innovativa halvledartekniker.

Tryggad tillgång och efterfrågan (Pelare II)

Europeiska initiativ inom halvledarteknik och strategiska projekt

I den nya förordningen föreslår kommissionen en ordning där verksamheter kan erkännas som europeiska initiativ inom halvledarteknik (eng: *European semiconductor technology initiative*). Dessa ska vara första-av-sitt-slag-initiativ som bidrar till outhärlighet, resiliens och välstånd och till försörjningstrygghet av halvledare. De ska drivas av inhemska företag (eng: *domestic undertakings*). Ett europeiskt initiativ inom halvledarteknik ska uppfylla flera krav. Det gäller bland annat krav på spridningseffekter på berörda medlemsstater och unionens halvledarvärdkedja, krav på att initiativen ska investera i halvledarinnovation inom EU och stödja unionens kompetensförsörjning genom att utveckla utbildnings- och kompetensinsatser. Om ett europeiskt initiativ inom halvledarteknik är en produktionsanläggning ska det delta i den industrileda plattformen (B2B-plattform), som introduceras i

pelare III. De europeiska initiativen inom halvledarteknik ska också uppvisa att de organiserar sin leveranskedja på ett sätt som minskar beroendet av icke-inhemska företag.

I den nya förordningen föreslås även att halvledarprojekt kan erkännas av kommissionen som så kallade "strategiska projekt" under förutsättning att de uppfyller ett antal kriterier, bland annat att de bidrar till ett mervärde för EU, genomförs av inhemska företag, innehåller en tydlig gränsöverskridande dimension, och stärker unionens tekniksuveränitet. Deltagande i strategiska projekt ska begränsas till enheter inom unionen (enligt definition i artikel 2) med möjlighet till vissa undantag. En beskrivning av prioriterade områden för potentiella strategiska projekt anges i den föreslagna bilaga II till förordningen. För att säkerställa unionens försörjningstrygghet ska kommissionen prioritera strategiska projekt för uppdragstillverkning av avancerade halvledare (eng: *open foundry*).

Kommissionen föreslår att särskilda bestämmelser ska gälla för verksamheter som erkänns som europeiska initiativ inom halvledarteknik och strategiska projekt, bland annat tidsfrister för tillståndsprövning och företräde till pilotlinor. Med ett sådant erkännande följer dock även vissa förpliktelser, exempelvis att verksamheterna måste utföra prioriterade order under krissituation.

I den nya förordningen föreslår kommissionen regler som gör det möjligt för både medlemsstater och kommissionen att ge stöd till strategiska projekt i linje med konkurrenskraftsfonden och gällande statsstödsregler. Kommissionen kan även genomföra åtgärder för att mobilisera investeringar till europeiska initiativ inom halvledarteknik och strategiska projekt.

Tillståndsprocesser

I den nya förordningen föreslår kommissionen bestämmelser i syfte att förenkla, samordna och påskynda tillståndsprocesser för europeiska initiativ inom halvledarteknik och strategiska projekt. Medlemsstater ska säkerställa att tillståndsprocesser hanteras skyndsamt och effektivt och att handläggningstiden för dessa typer av projekt inte ska överstiga 12 månader. Medlemsstater ska utse en kontaktpunkt (one stop shop) med ansvar för att samordna handläggningen.

Vidare ska medlemsstaterna inrätta en digital portal för ansökningsförfarandet. Portalen ska möjliggöra automatiserad hantering, informationsdelning mellan myndigheter, återanvändning av data och hög transparens i processen. Systemet ska bygga på användning av europeiska företagsplånböcker.

Regionala kluster inom halvledarsektorn

I förordningen föreslår kommissionen bestämmelser om en särskild EU-märkning för regionala kluster inom halvledarsektorn, benämnd *European Semiconductor Region of Excellence*.

Märkning har som mål att identifiera, erkänna och främja regioner i unionen som uppvisar en långsiktig, samordnad strategi för att attrahera och expandera halvledarrelaterade investeringar. För att få märkningen ska regionen inkomma med en investeringsplan, som omfattar bland annat en strategisk vision, åtgärder för tillgång till ren energi och beskrivningar av tillgången till mark och infrastruktur. Märkningen kan bidra till att förbättra regionens möjligheter att attrahera investeringar, kan beaktas vid urval i EU:s finansieringsprogram och ger tillgång till ett nätverk av regionala kluster.

Offentlig upphandling

I syfte att främja försörjningstrygghet avseende halvledare föreslår kommissionen en rad bestämmelser vid upphandlingar avseende infrastruktur, utrustning och system för användning i kritiska sektorer. Upphandlande myndigheter och enheter får av ekonomiska aktörer begära in en så kallad försörjningstrygghetsdeklaration avseende anskaffningen av halvledare och ställa relaterade krav på anskaffningen av halvledare till slutprodukten som upphandlingen avser.

Kommissionen får vid en potentiell risk i en leveranskedja utfärda rekommendationer till upphandlande myndigheter och enheter om inköp från inhemska företag. När en risk kvarstår får kommissionen anta en genomförandeakt som specificerar vilka instrument, utrustning eller system som upphandlande myndigheter och enheter ska kräva en försörjningstrygghetsdeklaration ifrån.

Kommissionen får identifiera sektorer (listade i bilaga V och VI) som riskutsatta (eng: *risk-prone*) och ta fram vägledning för hur riskbedömningar av försörjningstrygghet ska göras och rekommendera åtgärder. Vägledningen ska adressera frågor som dual-sourcing, kartläggning av leveranskedjan och analys av sårbarheter. Om kommissionen bedömer att de riskutsatta sektorerna inte genomför de rekommenderade åtgärderna kan den anta en genomförandeakt som ställer krav på åtgärder såsom riskbedömningar, upphandling, diversifiering och lagerhållning.

Övervakning och krishantering (Pelare III)

Pelare III i förslaget överensstämmer i stora delar med den befintliga halvledarförordningen, avseende strategisk kartläggning, krisaktivering och verktyg vid kris.

Mot bakgrund av att kommissionen har identifierat informationsunderkott som ett hinder för att kunna hantera brist-

och krissituationer på ett effektivt sätt förslås dock några nya bestämmelser avseende informationsinhämtning.

Enligt förslaget ska kommissionen inrätta en industriledd plattform för informationsdelningen inom halvledarvärdekedjan. Plattformen ska fungera som en digital tvilling av halvledarnas leveranskedja i syfte att förbättra dess transparens och motståndskraft.

Plattformen ska bland annat samla in marknadsinformation, data från deltagande företag, ge deltagande företag aggregerad information om risker och sårbarheter i leveranskedjan och utfärda tidiga varningar för att minska risker. Deltagande ska endast vara öppen för inhemska företag enligt definitionen nedan.

Förslaget inför även möjlighet för kommissionen att i förebyggande syfte vid allvarlig störning innan en krisfas har aktiverats, begära information från plattformen eller individuella företag i halvledarvärdekedjan utanför plattformen. Företag som inte svarar på en begäran eller lämnar in ofullständig eller felaktiga uppgifter riskerar böter. Detsamma gäller för plattformen.

I enlighet med nuvarande förordning ska en kris anses föreligga om det finns allvarliga störningar i leveranskedjan för halvledare som orsakar betydande brist på halvledare, mellanprodukter eller råmaterial, vilket hindrar leverans av produkter som används i kritiska sektorer i sådan utsträckning att det får allvarliga konsekvenser. När en kris är aktiverad får bland annat följande

verktyg användas: obligatorisk informationsinhämtning från samtliga företag längs halvledarvärdekedjan, prioriterade ordrar från europeiska initiativ inom halvledarteknik och strategiska projekt samt gemensam upphandling.

Styrning

Den europeiska nämnden för halvledare (ESB) inrättades genom den gällande halvledarförordningen, för att lämna råd till kommissionen i genomförandet av förordningen. Uppgiften för nämnden föreslås nu breddas något till att omfatta halvledarpolicy mer generellt. ESB ska bland annat ge råd till kommissionen vad gäller frågor som rör internationella samarbeten om halvledare och medlemsstaterna ska säkerställa koherens mellan sina bilaterala internationella samarbeten och EU:s internationella samarbeten om halvledare.

Industrialiansen för halvledare etableras formellt i förordningen.

Inhemska företag

Inhemska företag (eng: *domestic undertakings*) är ett nytt och centralt begrepp i förordningen. Det är endast inhemska företag som kan erkännas som europeiskt initiativ för halvledarteknik eller strategiska projekt, och som kan delta i den industrileda plattformen. Begreppet förekommer även i de nya upphandlingsbestämmelserna om resilienskrav. Inhemska företag definieras som företag i halvledarvärdekedjan som har sitt säte i

unionen och som ägs och kontrolleras av ett företag inom unionen. I definitionen ingår även företag som ägs och kontrolleras av ett unionsföretag, men har sitt säte utanför unionen, företag som ägs och kontrolleras av ett företag etablerat i tredje land som unionen har ingått ett frihandelsavtal, tullunion eller strategiskt partnerskap om halvledare med samt företag som ägs och kontrolleras av ett företag etablerat i ett land som är part i WTO:s avtal om offentlig upphandling.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Regeringen analyserar för närvarande förslagets effekt på svenska regler, exempelvis miljölagstiftning, plan-och bygglagen och lagstiftningen för offentlig upphandling.

1.4 Budgetära konsekvenser och konsekvensanalys

Kommissionen uppskattar kostnaden för att inrätta och driva den industrileda plattformen i pelare III till 70 miljoner euro.

Administrativa kostnader under nästa fleråriga budgetram (MFF) 2028–2034 uppskattas till cirka 20 miljoner euro. Kommissionen förväntas ge ett uppstartsstöd till plattformen för att täcka dess etableringskostnader. Deltagande företag i plattformen antas sedan implementera en finansieringsmodell för att plattformen ska kunna bära sina egna kostnader på medellång sikt.

I övrigt anges ingen budgetvolym då förhandlingar om den fleråriga budgetramen för 2028–2034 pågår. Dock anges att Chips för

Europa initiativet 2.0 ska finansieras av Horisont Europa och Digitala Europa under innevarande budgetperiod 2021–2027. Hänvisningar görs till kommande konkurrenskraftsfond vad avser strategiska projekt.

Av kommissionens konsekvensanalys framgår att strategiska projekt bedöms ha den största budgetpåverkan. Samtidigt menar kommissionen att nationella budgetar avlastas jämfört med status quo, eftersom EU bidrar via konkurrenskraftsfonden, samt att investeringarna kan ge långsiktiga skatteintäkter. Eftersom EU för första gången skulle hantera direkt finansiering av tillverkningskapacitet krävs även extra administrativa resurser (cirka 12 årsarbetskrafter). Kommissionen bedömer vidare att efterfrågeåtgärder, som innovationsupphandling, skulle kräva ytterligare EU-medel beroende på upphandlingsvolymen. EU-budgetens storlek beror på nästa fleråriga budgetram (MFF). Den huvudsakliga finansieringen förväntas komma från den föreslagna Europeiska konkurrenskraftsfonden.

Förordningen kan få budgetära konsekvenser i Sverige. Regeringen bedömer att det i nuläget inte är fullt ut möjligt att förutse eventuella budgetära konsekvenser för svensk del. Regeringen konstaterar att ändrade processer för tillstånd, digitalisering och offentlig upphandling kan leda till kostnader för den offentliga sektorn. För att svenska projekt och aktörer ska kunna delta i insatser som görs på EU-nivå krävs också svensk medfinansiering.

Eftersom nästa långtidsbudget är under förhandling kan inte heller volymen på den svenska medfinansieringen uppskattas i dagsläget.

2. Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen konstaterar att det råder en ökad geopolitisk konkurrens om strategiska tekniker såsom halvledare, där kontroll över teknik och värdekedjor har blivit centralt för ekonomisk säkerhet. Regeringen delar kommissionens bedömning att Europas digitala konkurrenskraft och tekniksuveränitet behöver stärkas. Sverige och Europa ska kunna agera självständigt, samtidigt som fördelarna med globala samarbeten tillvaratas utan att fördjupa sårbara beroenden. I detta sammanhang är det även av vikt att beakta totalförsvarets behov av säker och tillförlitlig tillgång till halvledarteknik.

Regeringen välkomnar därmed förslaget övergripande ambition om att stärka Europas konkurrenskraft inom halvledarvärdekedjan och minska sårbara beroenden. Det är angeläget att Europa bygger vidare på sina styrkor och minskar sårbara beroenden vad gäller både avancerade och mer mogna halvledartekniker.

Regeringen anser att diversifiering genom handel och internationella samarbeten, särskilt med likasinnade partners, är

ett centralt verktyg för att hantera beroenden och fortsatt en förutsättning för EU:s konkurrenskraft. Samtidigt behöver Europa värna sin position i de globala värdekedjorna. Goda ramvillkor och en väl fungerande inre marknad är avgörande, men kompletterande åtgärder kan behövas. Högriskberoenden, både existerande och framväxande, behöver motverkas genom att främja förutsättningarna för ett europeiskt teknikledarskap inom strategiska tekniker och sektorer såsom halvledare, med hänsyn tagen till en ojämn global spelplan präglad av betydande subventioner och handelshinder.

Regeringen delar kommissionens bedömning att gapet mellan forskning och industrialisering behöver minska och välkomnar därför ett större fokus på ökad kommersialisering och industrialisering i förordningen. Regeringen ser särskilt positivt på en starkare inkludering av användarindustrierna i forsknings- och innovationsinitiativet. Forskning och innovation i tidigare skeden är viktigt i initiativet "Chip för Europa 2.0" för att säkra nästa generations teknikutveckling och långsiktig konkurrenskraft. Regeringen anser att det kan vara motiverat med vissa åtgärder för att främja industriell kapacitet, i synnerhet för att mildra strategiska högriskberoenden. Regeringen välkomnar ambitionen att mobilisera privat kapital till europeiska initiativ för halvledarteknik och strategiska projekt.

Regeringen kommer verka för proportionerliga åtgärder som undviker snedvridande effekter och så långt som möjligt är förenliga med internationella handelsregler. Regeringen kommer verka för öppna, transparenta och inkluderande förfaranden, samt urvalskriterier som i första hand baseras på excellens och innovationshöjd. Regeringen kommer även beakta mindre aktörers möjligheter att ta del av satsningar. Regeringen fortsätter analysera förslaget med avseende på de befogenheter som ges till EU-kommissionen och det inflytande som tillkommer medlemsstaterna, och kommer eftersträva en god balans i detta avseende.

Regeringen anser att det överlag är viktigt att hålla nere regelbördan för företag, att undvika överlappande regleringar och tillvarata synergier mellan liknande initiativ. Regeringen välkomnar ansatsen att effektivisera tillståndsprocesserna, vilket är i linje med regeringens offensiva förenklingsagenda. Bestämmelserna måste vara i överensstämmelse med liknande regleringar i annan sektorslagstiftning på EU-nivån för att undvika parallella strukturer och administrativ komplexitet. Regeringen vill framhålla att medlemsstaterna har olika förvaltningsrättsliga traditioner och administrativa system och att vissa delar av förslaget därför kan behöva klargöras ytterligare i den fortsatta beredningen.

Regeringen kan förstå behovet av en ökad medvetenhet kring leveranskedjornas sårbarheter vid offentlig upphandling. Det kan

på sikt stärka motståndskraften och bidra till en stärkt marknad för tillförlitliga leverantörer. Regeringen anser att det samtidigt är viktigt att beakta den administrativa bördan för företag.

Regeringen analyserar vidare förslagen om nya instrument för att övervaka värdekedjan, såsom den industrileda plattformen, särskilt med avseende på administrativ börda. Regeringen anser att uppgiftslämnande bör primärt ske på frivillig grund. Det är vidare viktigt att hanteringen av sådan information utformas på ett sätt som beaktar risker, säkerhetsbehov och skyddet för företags affärs- eller driftsförhållanden.

Regeringen analyserar konsekvenserna av implementeringen av definitionen av inhemska företag. Regeringen noterar det som positivt att definitionen är bred och tar hänsyn till EU:s frihandelsavtal och andra partnerskap för halvledarsamarbetet.

Regeringen har en generellt restriktiv hållning till statsstöd. Regeringen anser att förslaget inte får föregå förhandlingarna om EU:s nästa fleråriga budgetram (MFF) 2028–2034 och att utgiftsdrivande åtgärder under innevarande MFF 2021–2027 ska finansieras genom omprioriteringar i befintlig flerårig budgetram.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter om förslaget är ännu inte kända i detalj. Samtliga medlemsstater undertecknade september 2025 en deklARATION där medlemsstaterna uppmanar kommissionen att

presentera en revidering av halvledarförordningen.

Medlemsstaterna uttrycker vikten av riktat policyfokus avseende halvledare, en reviderad förordning som hanterar sårbarheter, tar vara på både befintliga styrkor och nya marknadsmöjligheter.

Vidare understryks vikten av att EU säkrar kontroll över tekniska nyckelområden.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas och andra intressenters ståndpunkter

Remissinstansernas ståndpunkter är ännu inte kända. Förslaget kommer remitteras till berörda myndigheter, näringsliv och intresseorganisationer.

3. Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Kommissionen anger artiklarna 173 (3) och 114 i Fördraget om den Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) som rättslig grund för förordningen. Det ordinarie lagstiftningsförfarandet tillämpas vilket innebär att Europaparlamentet och rådet beslutar gemensamt.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

Kommissionen konstaterar att förslagets mål inte kan uppnås av att medlemsstaterna agerar själva, eftersom problemen är av gränsöverskridande natur. Åtgärderna fokuserar på områden där

det finns ett tydligt EU-mervärde. Framför allt handlar det om skalan som krävs för att skapa en kritisk massa för den kapacitet man vill åstadkomma. Kommissionen menar vidare att åtgärder riktas till de områden där sårbarheterna är som störst.

Regeringen instämmer i kommissionens bedömning om att förslagets mål inte kan uppnås enskilt av medlemsstaterna utan uppnås mest effektivt genom att vidta åtgärder på EU-nivå. Regeringen anser därmed att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

De åtgärder som föreslås bedöms i stora delar inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målsättningarna. Regeringen anser därmed att förslaget i huvudsak är förenligt med proportionalitetsprincipen.

4. Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Behandling i RAG industri påbörjades den 22 juni. Ansvarigt utskott i Europaparlamentet är ITRE. Förslaget kommer remitteras.

4.2 Fackuttryck och termer

Kritiska sektorer. Begreppet kritiska sektorer återfinns i två olika artiklar, med något olika innebörd. I artikel 30 om offentlig upphandling refereras det specifikt till sektorer som är "högkritiska" och "andra kritiska sektorer". Det hänvisas här till

Europaparlamentets och Rådets direktiv (EU) 2022/2555 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1772 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) och de sektorer som där listas i bilaga 1 och 2.

I artikel 39 om aktivering av krisläge refereras det till "kritiska sektorer" som också definieras i artikel 2.20 genom en hänvisning till bilaga V. Här ingår: energi; transport; bank; finansmarknadsinfrastruktur; hälsa; dricksvatten; avfallsvatten; digital infrastruktur; offentlig förvaltning; rymden; produktion, bearbetning och distribution av livsmedel; försvar; samt säkerhet.

Det gemensamma företaget för halvledare: ett institutionaliserat partnerskap inom Horizont Europa.